

CIFRA 3 MAGYAR FILMNAPOK – BUSHO PREZENTÁCIÓ MOSZKVÁBAN, 2017. MÁRCIUS 29-ÁPRILIS 2.

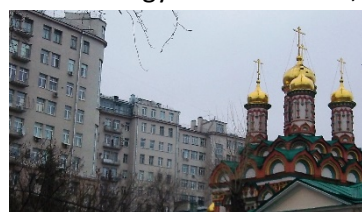
Pénteken hajnali 5-kor jött értem a kocsí, 1 órával az indulás előtt kint voltam a reptéren, szépen becsekkoltam, aztán végig mentem az ellenőrzésen és mire a beszálló kapuhoz érkeztem azt vettem észre, hogy már egy busz elment! Így aztán kávé, toilet és friss újság nélkül azonnal a fedélzetre mentem, ahol 2 órán keresztül egy intenzív kipárolgású orosz medve aludt a vállamon, az igen csak szűkre szabott fapados helyemen, másképp fogalmazva kissé be voltam szorulva!

Próbáltam alvást színélve elütni az időt, aztán délelőtt 10-kor megérkeztünk a Vnukovo reptérre, ahol Ottó, az Intézeti sofőr várt és betranszferezett a szállásomra, mely egyben a Magyar Intézet Moszkvában. A 30 km-es úton a rövid ismerkedést követően megbeszéltük a legfontosabbakat: Lakosság? Hivatalosan 13 millió, egyébként 23!!! Sokan érkeznek a 15 volt szovjet tagállamból, aztán nem legálisan, de ott is maradnak a nagyvárosokban! Közbiztonság? Kiváló, ugyan a rendőri jelenlét az folyamatos, de az senkit sem zavar, amíg téged nem szekálnak és például graffitit sem látni... Rubel árfolyam? 1 euro = 60 rubel, azaz 1 rubel = 5 forint! Aztán néhány szót ejtettünk az

alapvető árakról (sör-kenyér-benzin) és a hihetetlenül magas lakásárakról! Érkezés után mindent megmutatott a kapukódtól a hűtőszekrényig, amely nagy örömmre tartalmazott egy kis elemőzsiát, sőt készítettek vizet meg kávé is a szobába a kollégák, ami apró figyelmességnek tűnik, de mivel közeledett a dél és már elég régen indultam, ezek most nagyon jól jöttek. Mielőtt azonban rápihenhettem volna kicsit a délutánra, átmentünk az épület másik szárnyában található irodákba, ahol már várt az intézeti igazgatónő Anita, jobb keze Sándor és Olga, akivel a teljes előkészítésen együtt dolgoztunk.

Délután Kozlov Sanyival –aki épp egy hónapja kezdte meg újabb 5 éves moszkvai kiküldetését, a korábbi egyetemi évek után ezúttal kultúrnatessék vagy mi lesz itt-sétáltunk egyet a hőesésben, miközben kiderült, hogy már régen ismerjük egymást, az

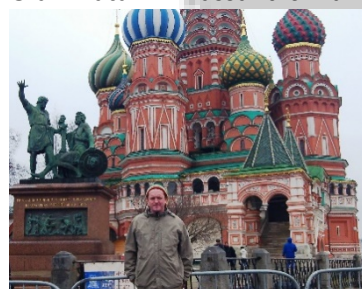
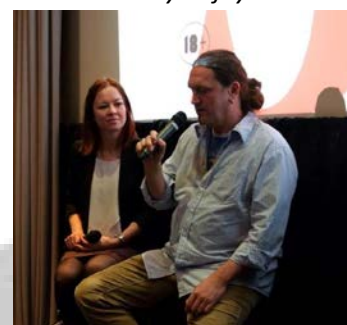

A38 hajóról legutóbb, de nekem van egy olyan érzésem, hogy sokkal régebben valami MAFSZ rendezvényen vagy a Mediawave-en találkoztunk. A szüntelen hőesésben megmutatta többek között a Vörös tér mellett Kun Béla és Ho Si Minh emléktábláját, a Sztálin által aláírt 2 építési tervrajz alapján készült épületet, a Bálsoj Teátrt azaz a nagy színházat, a Gumot és sok minden mást, majd egy meleg bárban –na nem úgy, hanem hőmérséklet ügyileg– beszélgettünk hosszasan a hazai és a helyi viszonyokról.

Szombatra annyira kipihentem magam, hogy már régen éreztem ilyet, ráadásul nem kellett kapkodni, mert csak ebéd után indultunk a vendégházból a Moszkvai Filmiskolába, azaz irány a Московская школа кино, ahol egy Mesterkurzus következett **20 years with films** címmel! A közel 2 órás előadáshoz csak egy reakciót idéznék: „*Thank you for having come to Moscow and for your amazing presentation. I wanna ask you if there is some website where I can see the films you've shown on your presentation. Animation film about mechanical bird, a film about an old man who came home and saw new life in it and We Are European short films... I've already watched several short films this week and really enjoyed them.*

I like the mood of short films selected at Busho festival and films produced at workshop. After your presentation in Moscow I asked you a question what advice could you give me as I just start shooting and producing my own short films. Busho film fest page is a very useful master class for me because for the beginner is very important to catch this wave and this mood to make films really impressing and exciting. Thank you again!” Elena

Az előadást követően rögtön indultunk a moziba, ahol **a Cifra3 Magyar Filmnapok** keretén belül első alkalommal mutattak be rövidfilmet az orosz közönségnek, melyre **a BuSho tavalyi legjobb magyar filmjeiből** a szervezők választották ki az Indiánt Simonyi Balázstól, Oláh Kata En Passant című filmjét valamint a tavalyi ezüst-BuSho díjas Szabó úr című

alkotást Ferenczik Áron rendezésében! Ezekon kívül még Deák Kristóf: Mindenki című Oscar-díjas rövidfilmje is levetítésre került azonban már nem a BuSho prezentáció keretében, hanem a világ forgalmazóval megállapodásban. A zsúfolásig megtelt 120 fős teremben olyan 150-en lehettek, miután a két oldali lépcsőkön is végig ültek és már a vetítést indító bemutatkozáskor kiderült számomra, hogy vannak magyarok vagy legalábbis magyarul értők a teremben, mely a vetítés után be is igazolódott, amikor megkezdődött a kérdezz-felelek. Egy kérdést emelnék ki a sok közül, még pedig, hogy miért ilyen pesszimisták és szomorúak a magyar filmek, melyre egy nagy mosollyal azt

választottam, hogy hát ők válogatták ki a filmeket, az összes többi komédia volt, amit küldtem (persze nem). Másrészt pedig nem lehet minden halivúdi hepiend, de hát nézzék meg a történelmünket is egy kicsit, valamint hogy már megüzentük Brüsszelnek, hogy engedélyezzék a himnuszunk apró módosítását „bal sors akit rég nem tép”-re és ezt elhitték!

Másnap még egy kis barangolás következett a fővárosban, mely a hatalmas terek és óriási távolságok miatt egy igazi teljesítmény túra lett végül, de persze megérte. Közben bármi áron, de kaviárt akartam vásárolni, amit sajnos a Kirgiznek tűnő boltos bácsi nem igazán értett (összességében kevés angolul bíró emberrel találkoztam a hétvégén) aztán kiderült, hogy ők úgy hívják, hogy ikra, itthon pedig az is kiderült, hogy ez egy kaviárkrém a dobozban. Hétfő reggel Ottó már a melegített kisbusszal várt az udvaron és irány a reptér, végül tehát sikerrel zártuk első moszkvai túránkat, melynek remélhetőleg hamarosan folytatása következik majd! Szpassziba, Daszvidánya! ---tami.2017.04.21.